

שְׁמִישָׁה וַיַּרְחֵךְ לֹא יִאֱסֹף. וכ כתיב (ישעה ט) **לֹא יִהְיֶה לְךָ עוֹד
הַשְּׁמִישׁ וְגַוּ.**

רעיון מהימנה

(במדבר יח) **כָּל פֶּטֶר רָחֵם לְכָל בָּשָׂר וְגַוּ,** ויאת בכור הבהמה הטהמה תפדה. פקודה דא לפדות פטר חמור, לפדות לעלם דאת. וαι קודם דואזיל לההוא עלמא, לא יפדה נפשיה ורוחיה ונשמה תא באורייתא, עתיד לא אחזורא להאי עלמא כרבකדיותא. (איוב לג) **יִשּׁוּב לִימִי
עַלּוּמִיו, וַיָּקָבֵל נְפָשָׁא וְרוֹחָא וּנְשָׁמָתָא.**

כתיב (איוב ל"ג) **הַן כָּל אֱלֹה יִפְעַל אֵל פְּעָמִים שֶׁלֶשׁ עַם
גָּבָר. וַיָּשֶׂרֶל, בְּגִין דְּפָדִיּוֹן דְּלָהוֹן הָוה בְּלֹא
תוֹרָה, דְּאֵיהוּ כְּסֻף כְּסֻופה דְּעַלְמָא דְּאֵתִי, אֲהָדָרוֹ תִּלְתָּ
זְמִגְנִין אַחֲרָנִין בְּגִלוֹתָתָא, וּבְפּוֹרְקָנָא בְּתְּרִiyִתָּא דְּפּוֹרְקָנָא
דְּלָהוֹן יְהָא באורייתא, לא יְהָדְרוֹן לְעַלְמָ בְּגִלוֹתָתָא. אֲתוֹ
רְבָּגָן וּבְרִיכָו לֵיה, וְאָמְרוּ רְעֵיא מְהִימָנָא, קְוִידָשָׁא בְּרִיךָ
הָנוּא יִפְדָה לְהָ, וְכָל יִשְׂרָאֵל יִפְדְּנוּ עַל יְדָה, וְתַתְחִדְשָׁ
עַמְהֹון, וְאִינְנוּ עַמְךָ.**

פְּקוּדָא בְּתַר דָא, לְדִין בְּעַרְכִי בֵית. וברוז דחכמתא,
בֵית דִבְרַנְשׁ, דא אתה. אֵי אֵיה אַתָּה אֲדֹתָב
וְרָע, וּבְעֵילָה מִיר רָעָה בְּטוֹבָה, יִפְדָה לְהָ מְהֹוא רָע,

ויהיב ליה ערך דיללה. אבל אתה דאלגנא דח'יא, אמר ב (איוב כח) לא יערכבה זהב וזכוכית ותמורתה פלי פז, ואין לה ערך. כמה דאמר, (משל יב) אשת חיל עטרת בעלה. ואמר (משל לא) אשת חיל מי ימץא וגוז. וזה שכינתא. מאן דגמイル חסיד עמה, לית ערך לאgra דיליה. ומאן דחאב לגבה, לית ערך לעונשא דיליה.

כמה שפחות אית לה דמשמשין לה, וכל חדא וחדא מביהו, אית לה ערך. וכל חד וחדריך פדיון. אבל מאן דירית נשמתא, או רוחא, או נפשא משכינתא, לא צרייך פדיון, לשכינתא עליה אמר (ישעה מב) אני יי' הואשמי וכבודי לאחר לא אתן. פדיון דיללה בקודשא בריך הוاء תליא. דאמשכון לה (לגביה) ישראאל, בקשרורא דתפילין, באות דשבת, באות דיוםין טבין, באות דברית, ותורה, בכמה פקידין. פדיון דיללה תליא בקודשא בריך הוاء, הדא הוاء דכתיב, (יחזקאל כ) ועשה למעןשמי, ובגינה (ויקרא כ"ו) ואף גם זאת. כי מה פקידין אינון דעבדין בני נשא על מנת לקבל פרס. וכמה חוביין. וכל פקידא אית ליה ערך בההוא עלמא. (ס"א אבל עונשא) וכל עונשא למאן דא עבר עלייה, אין ליה ערך ושיעור.

פקודא בתר דא, לדון במורים נכסיו לפהן, הדא הוاء

דכתיב כל חרם בישראל לך יהיה. ורוא דא (באדם ובבבמה) כל פטר רחם לכלבשר אשר יקריבו לוי לאדם ובבבמה. רחם: בהיפוך אתו נטה שבן (דף קע"ט ע"א) רמ"ח אברים דבר נש, עליהו אמר (חבקוק ג) ברגנו רחם תזופר. בתרא דכעיס בר נש, ומחרים הוא באעירא לגבייה, הא שריא אל אחר בחש, דאתمر ביה, (בראשית ג) ארור אתה מפל הבבמה, ואיהו לשמאלא דבר נש. בגין דא מגי קודשא בריך הויא, למיhib לכנה, דאייהו רחמי ברכה, לאתפפייא רגוז, דאתער בההוא בר נש מריה, תרבא דמלאך המות, ואתער ימינה לגבייה ברחמי, ואתפפייא רוגזא דשמאלא, והאי אייהו ברגנו רחם תזופר.

מן דכעיס, דאית ליה בכעס סם המות, העליה אוקמוּה מארי מתניתין, כל הכוּס באילו עובד עבודה זרה. בגין דסטרה אחרא אתוקדת בבר נש. ובהיא באעירא דיהיב לכנה אתפרש חרם מגיה, וסמאל אל אחר חרם, ונוקבא דיליה קללה, כלולה מפל קללות שבמשנה תורה. וקודשא בריך הויא, בריך בכל אוריתא כלל, וכל ברכאן מימינה, דאייהו אכיל ליה בנורא, ושצוי ליה מעלה, ושכך אשא משמאלא בימינה, דאייה מיא, ובייה (אסתר ז) וחתמת המלך שכבה.

פְקוּדָא בתר דא להפריש תרומה גדוֹלה, ואוקמה תרי ממאָה, מאֵי תרומה. רבנן דמתיבתא, הא' תרומה ذצ'ריכין לאָפרַשָא תרי ממאָה, בסתרי תורה מאֵי ניגו. מאן דבעי לנטען, אֵי הוּא זר יומת ויהיינו אל זר סמְיא"ל. **דקונדָשא בריך** הוּא אמר (שמות כח) **וַיַּקְהֵל** ל' תרומה, תרי ממאָה, **לִיחְדָא** ליה תרין זמנין ביומָא, דהיאנו תרי ממאָה, במ"ט אתוֹן דשמע וברוך שם בבוד מלכותו לעולם ועד דערבית, ובמ"ט אתוֹן דשחרית, חסרין תרין ממאָה, איבון שכינתא עלאה, ותתאה, בתרוייהו צריך **לִיחְדָא** **לקונדָשא בריך** הוּא, אַמְתָה דתרוייהו. מדה דתרוייהו. מאה באמה. אַמְתָה באתוֹן דתרוייהו.

מְאַה אֲיַהוּ וְאֲיַהוּ בְהַפְּךָ אַתְוֹן, הא"ם.

יעוד (במדבר טו) והיה באכלכם מל'חים הארץ תרימו תרומה ל'י, תרימי, בגון (חבקוק ג) רום ידייהו בשא, ואינון עשר אצבען, דסליקו דלהון לעשר ספירן, דאיינון יו"ד ה"א וא"ז ה"א, דסליקו מ"ה. ובאתוֹן דאלפא ביתא, מה סליק מא"ה, י"מ ה"צ. והאי איהו דאוקמה רבנן מארי מתניתין, (דברים י) ועתה ישראלי מ"ה יי אללהיך שואל מעמך, ואמרי, אל תקרי מה אלא מאה, לקלבל מאה ברכאנ דמחייב בר נש לברכא **למארייה בכל יומָא,**

וְהִיא אֲיַהּ ذָרִיךְ בֶּרֶגֶשׁ לְמַטְעֵם בְּכָל יוֹמָא לְמַאֲרִיהּ,
וּבְגַין דָא וַיַּקְחָו לֵי תְרוֹמָה.

וּכְמָה תְּרוּמוֹת אִינּוֹן, אִית תְּרוֹמָה מִדָּאָרִיכִיתָא, תּוֹרָה
מַ. וְהִיא אֲיַהּ תְּרוֹמָה, תּוֹרָה דָאַתִּיְהִיבָת
בְּאַרְבָּעִים יוֹם. וְאֵי תִּמְרוֹן דָאַכְילְגָנָא מִפְהָ (נ"א מַגְנָא), הָא
בְּתִיב (שםות לד) וַיְהִי מֹשֶׁה בְּהָר אַרְבָּעִים יוֹם וּאַרְבָּעִים לַיְלָה
לְחַם לֹא אָכַל וּמִים לֹא שָׁתָה. בְּטִירָת הָהָר עַד הַשְׁתָּא הָאֵי
תְּרוֹמָה לְקוּדְשָׁא בָּרִיךְ הוּא. וּכְיוֹן דְמַלְכָא לֹא אָכַל, אַיְךְ
אָכְלָיָן עַבְדִי, דָהָא לְבַתֵּר דָאַמֵּר (שיר השירים ח) אַרְתִּי מַרְדִּי
עַם בְּשָׁמֵי, לְבַתֵּר אָכְלָוּ רְעִים, יִכְלָלוּן עַבְדוֹי.

פְּקוּדָא בַתֵּר דָא לְהַפְּרִישׁ (נ"י לְיוֹי תְּרוּמָת מַעֲשֵׂר וְאֲיַהּ) (נ"א תְּרוּמוֹת)
מַעֲשֵׂר לְלַיְוִי, וְאֲיַהּ שְׁכִינָתָא מִסְטָר דִימִינָא
דָאֲיַהּ חֶסֶד, תְּרוֹמָה גְדוֹלָה לְפָהָן. מִסְטָרָא דְשָׁמָאלָא,
דָאֲיַהּ גְבוֹרָה, תְּרוּמָת מַעֲשֵׂר לְלַיְוִי, דָאֲיִי שְׁכִינָתָא.
יְוָד הַיִם וְאוֹז הַיִם, שְׁלַשָּׁה עַשְׂרֹונִים לְפָר, מִסְטָרָא
דָהָהָא דָאַתְמָר בֵּיהֶ, (יחזקאל א) וּפְנֵי שׂוֹר מִהַשְׁמָאל,
וְדָא גְבוֹרָה. וּעַשְׂרֹון לְכַבֵּשׁ, וְדָא יוֹד הַיִם וְאוֹז הַיִם (נ"א
יוֹד הַיִם וְאוֹז הַיִם), **דָסְלִיק לְעַשְׁר אַתְוֹן**, הָאֵי עַשְׂרֹון. וּעַשְׁר
לְמַה וּמַה לְמַה.

אָכָל שְׁלַשָּׁה עַשְׂרֹונִים י' י' י', (נ"א דָא יוֹד הַיִם וְאוֹז הַיִם) וּסְלִקִין
(ס"א ל' ל' ו' י') **לָל'**, וְי' סְפִירָן בָּהָוָן, **סְלִקִין מ' ג' בִּיצִים**

וכליא יוזד, חומש ביצה, תוספת מצד ה', והכי מעשר, דאייהו פקודא להפריש ישראל מעשר, מסתרא דעתך, מעשר מן המעשר, חד מ מחמש | מסטרא דעתך. כל עשורין דעתך, ואיהי שכינתא חד מעשר ספירן. א' מ מחמש |, אייהו מסטרא דתפארת, דאייהו חמשה מפתה. וכן תחשוב ממלכות עד תפארת, תשבח תפארת חמיש מתתא לעילא. ושכינתא חמשה לגביה.

ומסתרא אחרא אייה שני עשרוגים לאיל, וככלילת י' י' הכה ב שקל הקדש, עשרה עשרה י' ה'ה, לאיל דא ו', דאייהו שקל הקדש, והאי אייהו עשרה עשרה הכה ב שקל הקדש. ועוד, שני עשרוגים, י' י' מן וייצר. לאיל ו' מן וייצר. וכלא א', י' לעילא, י' לתתא, ו' באמצעתא. ועוד שלשה עשרוגים איבון י' י' י'.

פקודא בתר דא, להפריש תודה. ורבנן מארי מתניתין אוקמיה, דתודה עשרים עשרוגים, ומתפלגין י' עשרוגין לחמצז, ו' י' למצה. ומי' של מצה, עושים ל' מצות. ומעשרה של חמוץ, עושים י' חלות. ודא אייה סלת חלות מצות בלולות בשמן. מי' עשרוגים, דאיבון י' י' י' יוזד ה' י' ואיזה ה', הו עבדין ל' מצות, דאיבון י' י' י'. האי שמא, זמגין אייהו לימינה, זמגין אייהו לשמאלא, זמגין באמצעתא. רחמי מכל סטרא, לימניה ולשמאלייה.

וְזֹמְגִין י' לִימִנָא, וְאֵין פּוֹחֲתִין בֵיהֶ מְעֻשָׂרָה מְלֻכִּות. וְלֹזְמִגִין יוֹד לְשֵׁמָאָלָא, וְאֵין פּוֹחֲתִין בֵיהֶ מְעֻשָׂרָה שׁוֹפְרוֹת. וְלֹזְמִגִין יוֹד (דף קע"ט ע"ב) בְאַמְצָעִיתָא, וְאֵין פּוֹחֲתִין בֵיהֶ מֵי' זְכָרוֹנוֹת.

(במדבר ט) עַל פִי י' יְחִינָה וְעַל פִי י' יְסֻעוֹ אֶת מְשֻמְרָת י' שְׁמָרוֹג. דְכָל י' אִית לְה ד' אַנְפִין, ג' חִיוּן אִיבּוֹן, לְקַבֵּל תְּלַת יְוִדִין, וְד' אַנְפִין לְכֵל חִיה, לְקַבֵּל ד' אַנְפִין (ס"א אַתְהוּ) דִיחָוּה, עַל פִי י' יְחִינָה וְיְסֻעוֹ.

שְׁמָרוֹג, דָא שְׁכִינָתָא, דְגַנְטָרָא לְאִינּוֹן דְשְׁמָרִי שְׁבָתוֹת וְיִמְים טּוֹבִים, דְבָגִין כֹך לֹא זֹזה שְׁכִינָה מִיְשָׁرָאֵל בְכָל שְׁבָתוֹת וַיּוֹם טּוֹב, וְאַפִילוּ בְשְׁבָתוֹת (ס"א בַיּוּמָיו) דְחוֹל, אַלְאָ דָאִיהוּ סּוֹגָרָת וּמְסּוֹגָרָת בְהַזּוֹן.

וּבְכָל צְלוֹתָא, אִיהוּ עוֹלָה לִידּוֹד, עַד דְמַטָּאת לְמַרְכַּבָּתָא דְאַבָּהָן עַלְאַיִן, דָאִינּוֹן: גְדוּלָה, גְבוּרָה, תְפָאָרָת, דָאִית לְהַזּוֹן תְרִיסָר אַנְפִין, לְקַבֵּל תְרִיסָר שְׁבָטִין. וּכְפּוּם דָאִיהִי אַוְלִיפָת זְכוֹת, עַל אַלְיִין מְאַרִי צְלוֹתִין, וּמְאַרִי זְכוֹון, בְכָל פְקוּדָא וּפְקוּדָא דָאוֹרִיתָא, הַכִּי יְחִינָה עַל זְכוֹון דְלַהּוֹן וּבֵן יְסֻעוֹ לְגַבְיִיהִו. וְהַכִּי נְחַתָּא שְׁמִירָה לְגַבְיִיהִו.

אִינּוֹן דְעַבְדִין זְכוֹון עַל מְנַת לְקַבֵּל פְרָס, נְחִית קְוִידָשָא בְרִיךְ הוּא בְמַרְכַּבָּתָה דְעַבְדָ, וּבְד' שׁוֹמְרִין

דיליה, ומאן דעבד זכוון שלא על מנת לקבל פרס, בחית עלייה במרכבה דיליה. ולרשיעיא בחית עלייה בעובדייהו, באיבון שדין ומייקין ומלאכי חבלה במרכבה דלהון, לאתפרעה מנהון. (ס"א זכוון שלא על מנת לקבל פרס קודשא בריך הוא בחית עלייה במרכבה דיליה ובבד' חיוון דיליה. ומאן דעבד זכוון על מנת לקבל פרס נחית עלייה במרכבה דעבד מטהרו"ן ובבד' שומרין דיליה. ולרשיעיא בחית עלייה בעובדייהו, באיבון שדין ומייקין ומלאכי חבלה עון ומשחית אף וחימה במרכבה דלהון, לאתפרעה מנהון) פתחו מארי מתבניתין ואמרו. וזה כי הוא, זכה חולקך רעיה מהימנא. (ע"ב רעיה מהימנא)
ברוך יי לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יָמֹלֶךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן
 (תצא ער"ה ע"ב וענשו אותו וכו')

פרק ח' חקנות

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר (במדבר י"ט) זו את חקנת התורה אשר צוה יי לאמר וכו'. רבי יוסי פתח, (דברים כ) זו זאת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל. תא חזי, מלין דאוריתא קדיישין איבון, עלאין איבון, מתייקין איבון. כמה דכתיב, (תהלים יט) הנחותדים מזhab ומצו רב ומתקים מדבש וכו'. מאן דاشתדל באורייתא, כאלו קאים כל יומא על תורה דסיני וקביל אוריתא. הדר הוא דכתיב, (דברים כז) היום הזה יהיה לכם. והא אוקמו חכרייא.

דיליה, ומאן דעבד זכוון שלא על מנת לקבל פרס, בחית עלייה במרכבה דיליה. ולרשיעיא בחית עלייה בעובדייהו, באיבון שדין ומייקין ומלאכי חבלה במרכבה דלהון, לאתפרעה מנהון. (ס"א זכוון שלא על מנת לקבל פרס קודשא בריך הוא בחית עלייה במרכבה דיליה ובבד' חיוון דיליה. ומאן דעבד זכוון על מנת לקבל פרס נחית עלייה במרכבה דעבד מטהרו"ן ובבד' שומרין דיליה. ולרשיעיא בחית עלייה בעובדייהו, באיבון שדין ומייקין ומלאכי חבלה עון ומשחית אף וחימה במרכבה דלהון, לאתפרעה מנהון) פתחו מארי מתבניתין ואמרו. וזה כי הוא, זכה חולקך רעיה מהימנא. (ע"ב רעיה מהימנא)
ברוך יי לעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן יָמֹלֶךְ יי לְעוֹלָם אָמֵן וְאָמֵן
 (תצא ער"ה ע"ב וענשו אותו וכו')

פרק ח' חקנות

וידבר יי אל משה ואל אהרן לאמר (במדבר י"ט) זו את חקנת התורה אשר צוה יי לאמר וכו'. רבי יוסי פתח, (דברים כ) זו זאת התורה אשר שם משה לפניו בני ישראל. תא חזי, מלין דאוריתא קדיישין איבון, עלאין איבון, מתייקין איבון. כמה דכתיב, (תהלים יט) הנחותדים מזhab ומצו רב ומתקים מדבש וכו'. מאן דاشתדל באורייתא, כאלו קאים כל יומא על תורה דסיני וקביל אוריתא. הדר הוא דכתיב, (דברים כז) היום הזה יהיה לכם. והא אוקמו חכרייא.

כְּתִיב הַכָּא זוֹאת חֲקַת הַתּוֹרָה, וּכְתִיב וּזֹאת הַתּוֹרָה, מֵה
בֵּין הָאֵי לְהָאֵי. אֶלָּא רֹא שׁוֹא הָוֹא, וְהַכִּי
אֹלִיפְנָא, וּזֹאת הַתּוֹרָה: לְאַחֲזֹאה כֹּלָא בִּיחוּדָא חַד,
וְלֹא כֹּלָא כְּבָשָׂת יִשְׂרָאֵל בְּקוֹדֶשׁ אֶבְרִיךְ הוֹא, לְאַשְׁתְּפַחָא
כֹּלָא חַד. בְּגִינִי כֹּךְ וּזֹאת הַתּוֹרָה. אַמְמָא תּוֹסֶף וְאַזְוָן.
אֶלָּא הָא אַתְמָר, לְאַחֲזֹאה דְכֹלָא חַד, בְּלֹא פְרוּדָא. וּזֹאת:
כָּל וּפְרַט כְּחַדָּא, דָבָר וּנוֹקֵבָא. וּבְגִינִי כֹּךְ וּזֹאת הַתּוֹרָה
וְדָא. אֶבְלָזָאת בְּלֹא תּוֹסֶף וְאַזְוָן, חֲקַת הַתּוֹרָה וְדָא,
וְלֹא הַתּוֹרָה, דִינָא דָאוּרִיָּתָא, גִזְרָה דָאוּרִיָּתָא.

תַּא חַזִי, (במדבר ח) זוֹאת אֲשֶׁר לְלוּיִם, וְלֹא וּזֹאת. דָהָא
מִסְטוֹרָא דְדִינָא (קְשִׁיא) קָא אַתִּין, וְלֹא מִסְטוֹרָא
דְרַחְמִי. אָמֵר רַבִּי יְהוֹדָה, וְהָא כְּתִיב (במדבר ד) וּזֹאת עָשָׂו
לָהֶם וְחַיִן. וְדָא בְּלִינוּאֵי אַתְמָר, וְאַת אָמְרָת זֹאת וְלֹא
וּזֹאת. אָמֵר לֵיה, וְדָא יְהִי הָוֹא, וַקְרָא מוֹכָח, מִאן
דְאַחַיד סְמָא דְמוֹתָא, אֵי לֹא יַעֲרֵב בֵּיה סְמָא דְחַיִי, הָא
וְדָא יִמּוֹת. וְעַל דָא, וּזֹאת עָשָׂו לָהֶם וְחַיִן, וְלֹא יִמּוֹתוּ,
בְּגִינִי דְסָמָא דְחַיִי מַעֲרֵב בְּהַדִּיה, וּזֹאת עָשָׂו וְחַיִן וְלֹא
יִמּוֹתוּ, וְדָא וּזֹאת אַצְטְרִיךְ לְהָוֹן, וְלֹא זֹאת. בְּגִינִי כֹּךְ
וּזֹאת הַתּוֹרָה מִמְשָׁה, בִּיחוּדָא חַד, בִּיחוּדָא שְׁלִים, כֹּלָא
דָבָר וּנוֹקֵבָא. וְזָה. זֹאת: ה' בְּלַחֲזֹדְיוֹן, וְעַל דָא זֹאת חֻקַּת
הַתּוֹרָה.

רבי שמעון ורבי אבא ורבי אלעזר ורבי יצחק, והוא שחייב בבי רבי פנחים בן יאיר, אמר רבי פנחים לרבי שמעון, במתותא מפה אבנת דאוקמי עלך לעילא, ומילך באתגלייא, מה שלא אתיהיב רשوتא לבר נש אחרא. בפרשタ דא אימא מלחה חדתא, אמר ליה ומאי היא. אמר ליה זאת חקת התורה. אמר ליה הא שאר חבריא יאמרו. (ד"ג ק"פ ע"א) אמר לרבי אלעזר בריה, אלעזר קום בקיומך, ואימא מלחה חד בפרשタ דא, לחבריא יימרו אברך.

קם רבי אלעזר ואמיר, (רות ד) וזהת לפנים בישראל על הגאולה ועל התמורה לקאים וגוו. הא קרא אית לאסתכלא ביה, ואי אינון קדמאי עבדי הסכמה דא בדין דאוריתא, ואתו בתראי ובטלוה, אמא בטלוה. והא מאן דבטיל מלחה דאוריתא. כאילו חריב עלמא שלים. ואי לאו איהו בדין דאוריתא, אלא הסכמה בעלמא, אמא בעל הכא.

אלא ודאי בדין דאוריתא הוה, וברוזא עלאה אתעבדת מלחה, יגין דהו קדמאי חסידי זפאי, מלחה דא אתגלייא ביןיהו, ומדאסגיאו חייבי בעלמא, אתעבדת (אעברו) הא מלחה בגונא אחרא, בגין לאתפסה מלין דאין ברוזא עלאה. (זה אוקמו)

תֵּא חֹזֵי, (שמות ג) וַיֹּאמֶר אֶל תְּקַרְבֵּ הַלּוֹם שֶׁל בְּעֵלֶיךָ מִעַל
רְגָלֶיךָ וְגֹזֶן. וְכֵי אֲמָאי בַּעַל הַכָּא. אֶלָּא אַתָּמָר,
דָּפְקִיד לֵיהּ עַל אַתְּתָּא, לְאַתְּפְרִשָּׁא מִבָּה, וְלְאַזְדוֹגָא (ס"א
בָּאַתָּר) בָּאַתָּתָּא אַחֲרָא, דְּנַהֲירָוּ קְדִישָׁא עַלְּאָה, וְאֵיכִי
שְׁכִינַתָּא.

וְהַהְוָא בַּעַל אָוּקִים לֵיהּ בָּאַתָּר אַחֲרָא, (ס"א וְאֵיכִי שְׁכִינַתָּא)
אָעָבֵר לֵיהּ מִהָּאֵי עַלְמָא, וְאוּקִים לֵיהּ בַּעַלְמָא
אַחֲרָא. וְעַל דָּא, כֹּל מָה דִּיהְיָב מִתָּא לְבָר נְשׁ בַּחַלְמָא
טָב. נְטִיל מִסְאָנִיהָ מִן בִּיתָּא בִּישׁ, בְּגַוּן סְנָדְלִיהָ. מִאֵ
טָעַמָּא. בְּגַיְן דָּאָעָבֵר רְגָלִיהָ, דָּאַיְנוּן קְיֻמָּא דָּבָר נְשׁ,
מִהָּאֵי עַלְמָא, וּכְנִישׁ לֹזֶן לְעַלְמָא אַחֲרָא, אַתָּר דָּמוֹתָא
שְׁאָרֵי בִּיהּ, דְּכַתִּיב, (שיר השירים ז) מָה יְפֹו פָּעֵמִיק בְּבַעַלִים
בַּת נְדִיבָּה. (מַאֲיָה בַת נְדִיבָּה דָא בַת אַבְרָהָם הַכְּתִיב, (תְּהִלִּים מ"ז) נְדִיבָּי עַמִּים נְאָסָפוּ

עִם אֱלֹהִי אַבְרָהָם וְלֹא אֱלֹהִי יִצְחָק) וּרְזָא דְּמָלָה בֵּין חֶבְרִיָּא אִיהָפָן.
וְדָא כִּד מִתָּא נְטִיל לֹזֶן, אָבֵל בְּזָמָנָא דְּחַיִיא שְׁלִיף
מִסְאָנִיהָ, וַיֹּהֵב לְבָר נְשׁ אַחֲרָא, בְּגַיְן לְקִיְמָא
קִיִּים, קָא עֲבִיד בְּגַזְוָה דְּלַעַילָּא. בַּעַל דְּחַלְיצָה, בְּגַוּנוֹנָא
דְּלַעַילָּא בַּעַל אַחֲרָא, וּכְלָא אַתָּר חַד (ס"א בָּלָא אַתִּיחָד) (נ"א רְזָא
חַדָּא).

תֵּא חֹזֵי, הַהְוָא מִתָּא דָאָסְתַּלְקָמָעַלְמָא בְּלֹא בְּנִין, הָאֵי
בַת נְדִיבָּה לֹא בְּנִישָׁת לֵיהּ לְהַהְוָא בָּר נְשׁ לְגַבָּה,

ואזיל לא-תטרדא בעלמא, דלא אשכח אחר, וקודשא בריך הוא חיים עליה ופקיד לא-חויה לምפרק ליה, לא-תבא ולא-תתקנא בעפרא אחרת. כמה דכתיב, (איוב לד) ואדם על עפר ישוב (קע"ז ע"א) ואוקמוּת.

ואי ההוא פרויקא לא בעי לקיימא לא-חויה בהאי עלמא, בעי למקטר חד בעל ברגליה, וההוא אתה דתשרי ליה ומתקבל לא להו נעל לגבה. אמאי נעל. אלא בגין דההוא נעל בגין מיתה הויא (ס"א בגין דההוא נעל קיומא דמיתא הו היא עלמא), ואתייהיב ברגליה דחייא א-חויה, ואתה מאכבליה להו נעל לגבה, לא-חויה דהא והוא מיתה בין חייא אהדר בעובדא דא.

והוא בהפוכא מההוא נעל דנטיל מיתה מחייא, והשתה הא נעל נטיל חייא ממיתה, ובההוא נעל ההוא מיתה איזיל בין חייא, (ג"א ובעי נעל דההוא מיתה דא איזיל ביה בחיויה) ואתה נטל לא ליה לגבה, לא-חויה דהיא אפתה עטרת בעלה, נטל לא ליה ומתקבל לא ליה לגבה.

ובען לבטsha ליה להו נעל בא-רעה, לא-חויה דשכיך גופיה דההוא מיתה. וקודשא בריך הוא הזמנא דא, או לברת זמנה, חיים עליה, ויקבל ליה לעלמא אחרת.תו בטשותה דההוא נעל בידא (ס"א מידא) דאתה לא-רעה לא-חויה, דהא יתבנוי ההוא מיתה

בעפרא אחרא דהאי עלמא, והשתא יתוב לעפריה דהוה מטען בקדמיתא, (אבדין יתוב לעפריה) **וכדין היהיא אפתה תשתרי לمعد זרעא אחרא, ואוקמוּה.**

תא חוו, על דא מאן דבעי לקיימא קיימים, נטיל געליה, ויהב לחבריה, לקיימא עליה קיימא. (דעת נדיב) הדא הויא דכתיב, זואת לפנים בישראל על הגאותה. Mai זואת. קיימא שלים בכלל. לפנים בישראל, כד הו צנועין קדישין. לקיים כל דבר, כל דבר ממש, הדא דהויא קיומה. וכדין זואת התעודה בישראל, וודאי. דלא תימא דהסכמה בעלמא היא, ומדעתה עבדי לה, אלא קיימה עלאה הוה, למחיי עובדייהון ברוזא דלעילא.

כיוון דאסגיאו חifyין בעלמא, כסיאו מלאה בגונא אחרא, בכפנא דמלבושא, והאי מלבושא היא תקינה עלאה, ורוזא דמלאה, (דברים כג) ולא יגלה כנף אביו כתיב.

(דף ק"ט ע"ב)

(במדבר י"ט) זואת חקת התורה. זואת: דא את קיימא, דלא אתפרש דא מן דא (ובד אתפרש דא כלל) דאקרי זה. ומנווקבא עיל לדבר. ועל דא, שמזר וזכור בחדא מתחברן. חקת התורה, חק התורה מבעי ליה, Mai חקת. אלא חקת וודאי, (נ"ח, ס"א) ואוקימנא, ה' ד' חות (נ"א חק)

זה א אמר. אבל ת', הוא ד' ובן מחבר כחדא. ובו"ז הא אמר, בו"ז אמא אקרי הבי בנו"ז. אלא, כמה דעת אמר (ויקרא בה) ולא תונו איש את עמיתו. הדשתה היא באנפהא נהירין ועבדא אונאה לבני נשא, לברת מהיא כחויא, ושצ'י וקטייל (משלו ל) ואמרה לא פעלתי און. ועל דא הבי אקרי בנו"ז, דאטמר עליה. ת', פלא כחדא דל'ת בו"ז. ד' בו"ז דל'ת ר'יש (נו"ז ר'יש), ר'יש ודל'ת חד מל'ה הו. ובאותו"ז גלי芬 איבון תא חוי חוקות (ס"א אינון חוקות) וכלא חד מל'ה.

רעה מהימנא
פרה אדורמה תמיימה אשר
אין בה מום ונו', אסור
להרוש בשבת חרישה
דשות, דאטמר (תהלים קבט) על
גביו חרשו חורשים.
ושבינהה תחתה, אידי פרה
אדורה, מסטרא דגבורה.
תמיימה מסטרא דחסדר,
דאideo דרגא דאברהם,
דאטמר ביה (בראשית יז)
התהלך לפני והיה תמים.
אשר אין בה מום, מסטרא
העמידא דאמצעיתא. אשר

דבר אל בני ישראל וייקחו
אליך פרה, האי פרה
לדכיותא קאatti. אתייא.
לדפאה למסאבי. פרה
דקבילת מן שמאלא. ומאן
היא לשמא. שור. כמה
דאט א默, (יחזקאל א) ופנ'י
שור מהשמאל. אדורמה,
סומקא פורדא. דכתיב, (שיר
השירים ב) כשותפה בין
החוcharים. אדורמה: גורת
דיןא.